

derfor ikke komme nærmere ind derpaa, men jeg skal dog derom bemærke, at jeg tror, det ogsaa har været den almindelige Opfattelse af denne Inddeling, at med Hensyn til de politiske Resultater, vil der ikke kunne ankes det allerfjerneste ved Sammenligning mellem de to Maader: at inddele Kjøbenhavn paa. Jeg skal ikke her komme ind paa at stille noget Forsklop om Udfaldet af de kommende Valg i de ny Kredse, men jeg gentager dette, at der f. Eks. for Socialdemokratiet her i Kjøbenhavn ikke vil være den allermindste Grund til at vente et bedre Resultat for dem, forholdsvis taget, naar man lægger Regeringsforslaget og Mindretalsforslaget til Grund, end naar man tager Flertallets Forslag. Der vil være en Forskel, saa vidt jeg efter mit Løse Støn over Stillingen i Kjøbenhavn kan se, derved, at der efter Mindretallets Forslag vil blive et langt større Antal Kredse, der kunne betegnes som Kampkredse, og hvor Udfaldet da paa den ene eller den anden Maade kan være tvivlsomt. Det er mit Støn derover. Men det, som jeg sætter mest Pris paa, det, som er et Hensyn, jeg ubetinget respekterer, at Kjøbenhavns Arbejdere saa en selvstændig Repræsentation, sfer forholdsvis bedre Fyldest ved Flertallets Forslag end ved Mindretallets, simpelt hen fordi — De kunne se det med et halvt Øje paa Kortet — Resultatet vil blive, at Arbejderkredsene samles langt mere efter dette Forslag end efter det andet. Jeg kunde fremstille for Dem det Kort, som det oprindelige Regeringsforslags Inddeling i 20 Kredse vilde vise, og de vilde da se ganske snurrede Figurer; det vilde ikke kunne siges, at man har fulgt egentlig lige og naturlige Linier. Men jeg skal ikke kritisere det; det bliver det ærede Mindretals Sag, som har opstillet dette Forslag.

Det undrer mig, at det ærede Mindretal i sin Betænkning har gjort den Betragtning gældende over for Flertallets Standpunkt, at man maatte basere Beregningen paa Amtsinddelingen, saaledes at Befolkningen i et Amt skulde have saa mange Repræsentanter, som Amtets Indbyggerantal vilde give, hvilket vilde medføre, som Mindretallet skriver, et vist større Antal af Kredse. Det vilde efter min Beregning for øvrigt medføre akkurat 18 Kredse flere, end Flertallet foreslaar, og saaledes medføre det meget omtalte Tal af 132 Kredse. Det undrer mig, som sagt, at man opstiller den Betragtning, thi det ærede Mindretal har jo gennem mange Aar været meget veltalende for ikke at betragte Amtsinddelingen som det rette Grundlag ved Inddelingen af Folketingskredsene. Det er jo et rent Tilfælde,

om et vist Antal af Indbyggere just er samlet inden for en Amtsgrænse. Det Grundlag, man maa se hen til, er: hvorledes ere Indbyggerne og Bølgene fordelte inden for Folketingskredsene. Men skulde man gaa ud fra dette Synspunkt, skal jeg ogsaa med Hensyn til de Landkredse, der her ere foreslaede, gøre opmærksom paa et meget naturligt Forhold, altsaa gaende ud fra Amtsgrænserne. Aarhus Amt har henimod 160,000 Mennesker og skulde altsaa have efter Forholdstallet 16,000: 10 Kredse. Det faar efter Flertallets Forslag 9 Kredse. Randers Amt har 110,000 og nogle Hundrede. Det skulde altsaa have 7 Kredse og faar 6. Der finder altsaa en ligelig Reduktion Sted over for de forskellige Amter. Det tredje Amt derimod, Ringløbing Amt, har kun 98,000 Indbyggere, skulde altsaa have 6 Kredse og faar 6 Kredse. Men jeg vil spørge, om egentlig nogen misunder Ringløbing Amt en saa fylldig Repræsentation. Jeg skal udtrykkelig gøre opmærksom paa, at vi derved handle i Grundlovsgivernes Aand af 1849, som ogsaa netop gøre opmærksom paa dette Forhold, at de videste Kredse og de fattigste Egne maatte have en noget fylldigere Repræsentation end de øvrige Land. Naar man er bleven staaende ved de 3 ydste Kredse, er Grunden ligefrem den, at det er de 3 Kredse, der ligefrem melde sig selv, idet hver af dem har ca. 27,000 Indbyggere. Den Kreds, der kommer nærmest derefter, er en af Bendskjælskredsene, Brejlevkredsen; den har noget over 24,000 Indbyggere; men der er dog et Spring af 2—3,000 Indbyggere fra de Kredse, vi have taget med, til det Punkt, hvor vi have ment at burde standse. Jeg skal være villig til at indrømme, at naar man søger at træffe en Ordning, der ikke giver sig ud for at være principiel eller rationel eller endelig, men tager Sigte paa, hvad der kan være rimeligt, saa maa et Støn afgøre, ved hvilket Punkt man kan standse med Udvidelsen af Kredsens Antal, og der vil altid blive Spørgsmaal om, hvorvidt man skulde være gaaet et Skridt videre eller et Skridt mindre vidt. En Afgørelse maa der finde Sted, og jeg ser ikke rettere end, at denne Afgørelse, at man standser ved Landkredse, der have ca. 27,000 Indbyggere, er vel begrundet. Jeg skal kun bemærke, at det ærede Mindretal ikke har Ret til i Betænkningen at sige som en Ante mod Flertallets Forslag, at det lægger Kristrup Sogn til Randers. Nej, det gør det ikke, men det undlader at tage Kristrup Sogn fra Randers. De ærede Medlemmer maa erindre, at Kristrup Sogn nu hører til Randers Valgkreds, og vi have,